

Dyster Inledning

Säsongen 2011 började inte speciellt bra. SMC Uppsalas "ständiga sekreterare" och kioskis Marina, avled i mars efter en sjukdom som blev allt värre.

Hon hade varit distriktets allt-i-allo, hållit koll på det mesta på Rörken och skapade ett stort tomrum för oss alla. Hon var ju känd i SMC-kretsar i stora delar av landet och många kom till minnesstunden på hoj.

Plötsligt rycktes svärfar bort från oss och vi fick samtidigt en mc-kompis mindre. Vi visste hur mycket han längtade till våra gemensamma turer och det skulle inte bli sig likt med våra familjetourningar i fortsättningen.

Det hade varit mycket SMC-arbete ett tag och i maj åkte jag med på en av Östra Aros MCK:s dagtourningar till den intressanta Nostalgibyn, en bit N om Örebro. Trevlig dag utan en massa "måste" men när vi åkte därifrån fick jag

Nostalgibyn i närheten av Fellingsbro är värt att besöka om man gillar 60-tals nostalgi eller goda smörgåsar.

telefonbesked att min MCT-kollega Ezzo Forsberg förolyckats på sin mc på motorvägen N om Stockholm. Nu började det bli riktigt jobbigt och för tredje gången hittills det här året, åkte jag hoj till en begravning.

Trots allt rullade kursverksamheten på som vanligt, ända tills Miljökontoret i Järfälla beslutade om nya verksamhetstider på Järfällabanan och det var slutåkt för oss där. Men kurserna på Rörken rullade på som vanligt.

På nationaldagen arrangerade SMC en kortege med motorcyklar från Polacksbacken till Ulva Kvarn, eskorterad av både poliser och några ordonnanser från Östra Aros MCK. Vid framkomsten till Ulva, gick två av mc-poliserna runt och noterade vilka motorcyklar som hade "för liten nummerplåt". Det kändes väldigt onödigt och relationerna till "farbror blå" blev riktigt frostiga.

Många hojåkande besökare på Marinas begravning.

Färdledaren visade oss många slingriga vägar mot Örebrotrakten.

Jonnie fick ett fotouppdrag av SMC som utvecklades till en grupp inom Vägverket som utvecklade nya regler för blask snabellagning av vägar. Tyvärr händer det ofta att inte rekommendationerna följs.

Vid samlingen inför kortegen på Nationaldagen samlades många typer av hojar vid Polacksbacken.

Längst tv sitter författaren till Rapport 13 som hade modet att komma till SMC-träffen i Sollentuna. I förgrunden står Bjuckens tankväska som innehållit de 100.000 namnunderskrifterna.

En av övernattningarna på vår Värmlandstur var på B&B vid Ivarsbjörke som låg vackert vid Fryken.

Jonnie, svärsonen Mathias och jag gjorde några dagars hojtur till Värmland innan vi vände norrut och landade strax utanför Leksand, där resten av familjen hyrt ett stort hus åt oss alla. Visserligen trevligt men utan svärfar var det inte riktigt detsamma som tidigare.

I oktober uppmärksammades 70-talets Rapport 13-kampanj i utställningslokalen på MC-Collection i Sollentuna. SMC hade samlat ihop författaren till rapporten och många av de styrelseledamöter som varit inblandade i kampanjen.

SMC Västmanland började köra Knixkurser på den nyanlagda Sala Racing Park, strax söder om Sättrabrunn.

Det kändes som om SMC:s 50-årsjubileum kom allt närmare och i samband med konferenshelgen i november, fick SMC Uppsala en informell förfrågan om att arrangera jubileumsårsmötet i september 2013. Det kändes som ett hedersuppdrag och även om vi visste att det skulle bli mycket mer arbete än Riksårsmötet 2005, tackade vi ja.

Guide I Spanien

Skulle vi kunna hitta fler Knixkurstillfällen i Stockholmsområdet? SMC Stockholm fick plötsligt inte tillgång till Tuvängen och det var ont om alternativ.

En kall februaridag 2012 var vi på besök vid en av Sveriges äldsta banor, ÖS-WE Ring utanför Upplands Väsby. De var intresserade att hyra ut till oss och det fanns heller inga närboende grannar som vi kunde störa. SMC Stockholm hade tyvärr inga som ville hålla i projektet, så det rann snabbt ut i sanden.

Jag hade förstås varit med som mc-ordonnans åt Östra Aros MCK under många år. De flesta var ju på hemmaplan eller i Stockholm men det här året hände något an-

Sveriges äldsta gokartbana ÖS-WE Ring hade ny ägare som ville samarbeta med SMC.

SMC-instruktörerna gjorde ett uppskattat besök hos en av världens främsta stötdämpartillverkare - Öhlins.

GP-tävlingen på Skandis går genom ett valv vid Uppsala Slott med Gunillaklockan i bakgrunden.

norlunda. Klubben fick (via Cykelförbundet) en förfrågan om att eskortera 17st snabbgrupper på Vätternrundan! 30 mil till Motala, 30 mil runt Vättern och 30 mil hem igen. Självlärt var både Jonnie och jag med och bodde i en märklig villa i Motala. Det var inte sista gången vi var i den staden.

SMC Uppsala gjorde försök med "mc-träff" på Nationaldagen men den här gången utan någon kortege med griniga föråkare. Vi var på Rörken och Östra Aros MCK och Danemora MC ordnade aktiviteter och SMC ordnade levande musik och en från stuntåkare från Gävle. Tyvärr svalnade intresset snabbt, så det blev ingen fortsättning.

När Jonnie och jag åkte via släktträffen i Östergötland mot Riksårsmöteshelgen i Lysekil, hade vi redan tankarna på nästa års jubileumsmöte. Trots att det var ett bra arrangerat möte med flera provkörningshjojar, var det nog en del som kände att det 49:e mötet var en passage på vägen.

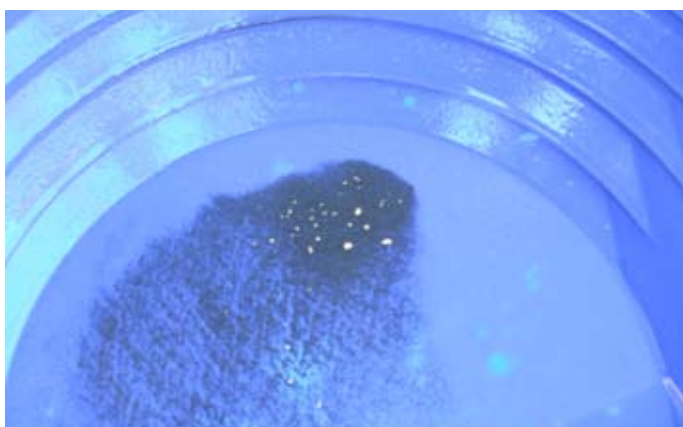
ÖAMCK hade "cykeltävling" (med fastsvetsat styre) på Nationaldagsträffen.

En stuntåkare från Gävle (och hans flickvän) gjorde snitsiga konster i Rörkenderpån 6:e juni.

Sub9-grupperna åker iväg på 30-milaturen "runt sjön"

Jonnie och jag vaskade guld i Ädelfors i Småland. Det blev inga stora mängder men guld är ändå guld.

Klubbens medlem Karin Berglöf visade oss runt vid Anderstorp Raceway på vår tur mot Lysekil

Oj, vilka märkliga vägar vi fick se i södra Spanien. Här är "korkskruvsvägen" A-7000 på väg mot Malaga.

Från den kalla och regniga svenska lingonskogen till varma sommarvindar i Andalusien på några timmar.

När jag stod hemma i lingonskogen i september ringde Gunilla från SMC Travel och undrade om jag hade lust att bli guide på en resa till Andalusien? Den ordinarie guiden och reservguiden hade fått förhinder och man riskerade att ställa in resan. Men kära nån, jag hade aldrig åkt höj i Spanien och inte kört höj i Europa sen 1979. Efter några timmars konfererande med familjen, skaffade jag pass och kartor över Spanien och drygt två veckor senare satt jag på ett plan till Malaga. Vad hade jag gett mig in i, egentligen? Det blev en häftig vecka på fantastiska vägar. Och det skulle bli fler resor till värmen...

SMC Firar 50 År

Höjsäsongen 2013 startade med MC-Mässan Älvsjö och fullt ös i montern. Det var givetvis fantastiskt trevligt med alla besökare men jag var tämligen mör i ben och kropp efter 4 dagars stående

Många besökare blev medlemmar på mässan och/eller fick bra info om kommande kurser eller mc-resor.

Vi hittade ännu fler krokiga mc-vägar i Spanien. Det verkade finnas oändligt med fina vägar.

Det var en makalös utsikt över Estepona och Medelhavskusten på vår väg tillbaka till Tolox.

Mindre än två månader senare åkte Jonnie med mig på mitt andra guideuppdrag i Spanien och han blev också förtjust i de spanska vägarna. Men det verkade segt med bokningarna till kommande resor. Skulle det bli fler?

Sören Uppman med sjukvårdare som passagerare låg strax bakom klungan efter start i Skandis GP.

David Lagerström ska just ge sig iväg runt Vättern.

Bortsett från diverse ordonnansuppdrag och några andra aktiviteter, gick den mesta tiden åt till planerandet av den kommande jubileumshelgen. Många möten och telefonsamtal med Petra på SMC Riks blev det. Och vilken helg det skulle bli. Så många aktiviteter hade det aldrig varit tidigare. Och så många provkörningshojar hade det aldrig varit tidigare. På jubileumsfesten bjöds på jättestor SMC-tårta och ännu en gång stod Kenneth and the Knutters på scen. Det var troligen för sista gången de spelade tillsammans...

Det hade varit ett våldsamt pressande år och i samband med distriktets årsmöte i november, lämnade jag uppdraget som distriktsordförande som jag haft ett par år. Nu skulle jag "bara" vara Trafikansvarig i fortsättningen.

På dagtouring till Roslagen med Östra Aros MCK blev en härlig dag när jag kunde glömma årsmötesplaneringen.

Med landets i särklass mesta kursverksamhet är det inte "bara". Det krävde en hel del tid. När skulle jag kunna släppa även det uppdraget? Vart skulle vi hitta någon (eller några) ersättare?

SMC:s ordförande Tomas Bergström och Generalsekretärare Jesper Christensen visar upp jubileumsgåvan från Trafikverket.

Många hojar och bilar vid vårt "huvudboende" på Scandic Nord i Uppsala där även informationsdisken fanns.

Det var (troligen) sista gången man kunde se Kenneth and the Knutters på en scen tillsammans. Vilket drag!!

Årsmötesbesökarna och andra vid Scandic Nord möttes av landets största Se Oss-banderoll.

Massor av provkörningshojar, guidad tur till Forsmark, grustur och gratis Knixkurs var bara något av de olika aktiviteterna i samband med Jubileums-årsmötet.

Ett Märkligt "Avslut"

Peter Appelqvist och Jan Karlsson åke bil på orienteringen men Christer Karlsson i bakgrunden kom på hoj.

2014 började med en väldigt tidig vår så vi var flera som körde klubbens "bil"orientering på motorcykel i det fina vårvädret.

Planeringen inför ordonnanssäsongen satte snart igång med besök av polisens insatsansvariga för UNT Bike Weekend, dvs Scandinavian Race och Skandis GP. Vi gjorde klart vilket uppdrag vi hade och vilket polisen hade. När vi väl kom till Skandis-helgen, visade det sig att Polisen fått jätteresurser och många av dem på mc så vårt uppdrag på lördagen blev något begränsat mot vad det var tänkt.

På Skandis var vi stundtals för många ordonnanser jämfört med behovet. Här är Jonnie med ny väst och skylt.

Det var många ordonnanser på plats i klubbkåken när Benny och Johan från Polisen kom och informerade.

Johannes Faye från Upplands Trafikskola instruerar en ny intresserad mc-elev.

Östra Aros-töltet fanns på plats på Prova-På-dagen på Rörken i juni.

(Nästan) hela ordonnansgruppen i Motola på gräsmattan till vårt boende i "lustiga huset".

En av våra medlemmar hade föreslagit att vi skulle ha en "Prova-på-dag" för blivande mopedister och unga motorcyklister, typ SMC:s Start2Ride. Och så blev det. Efter kontakt med Upplands Trafikskola och Lelles MC hade vi tillgång till både trafiklärare och provkörningsfordon. Det blev en bra dag som vi skulle upprepa kommande år. Fast i lite större skala.

Helgen före midsommar var vi tillbaka som ordonnanser på Vätternrundan för tredje året. De flesta hade varit med tidigare och vi kände att vi började få riktigt bra koll på ev riskabla korsningar och platser. Men vi märkte en klar skillnad mot föregående år. Med nya gula västar märkt "VAKT" och alla motorcyklarna märkta "VARNING" blev vi tydligare för andra trafikanter än tidigare.

Uppsala Kommun hade aviserat att man skulle installera tre st Acti-Bump, ett farthinder för fortkörande trafikanter på Dag Hammarskölds väg. Om man skulle köra fortare än tillåten hastighet (30km/tim) så skulle en stålplatta falla ner ca 7cm och orsaka ett störande gupp. Vi meddelade Kommunen att vi var tveksamma till åtgärden och undrade om det inte var risk för ev omkullåknningar på de hala stålplattorna. Det var dessutom en ganska dyr åtgärd, jämfört med tex hastighetskameror. Vi fick försäkringar om att det inte skulle vara så och arbetet påbörjades i september.

Installationen av "dynamiska farthindren" Acti-Bump pågick i september.

Strax innan distriktets årsmöte insåg jag att förslaget till styrelsens sammansättning för 2015 inte var som jag önskat. Efter några misslyckade försök att ändra på det, insåg jag att min tid i SMC Uppsalas styrelse var över och jag lämnade på stående fot mitt uppdrag som Trafikansvarig. Det var inget drömscenario men kändes som det enda möjliga. Jag konstaterade att mer än 40 års olika SMC-uppdrag plötsligt tagit slut.

Min ”korkek” Rörken

Lite då och då har jag nämnt Rörken som kursplats för motorcyklister och att det är där jag känt att jag gjort mest nytta. Men det tål nog att upprepas lite...

Hur många tusen motorcyklister som varit på en Broms- och Kurvkurs (som bytte namn till Knixkurs senare) på gokartbanan utanför Uppsala, vet nog ingen. Men jag är, som jag sagt tidigare, övertygad att många mc-åkare förbättrat både riskmedvetande och körteknik så att man undvikit att hamna i en farlig situation som hojåkare. Och OM man ändå gjort det, har man lärt sig att hantera det på ett bra sätt.

Eftersom kurstypen på Rörken har fått stå modell för Knixkurser på många nya platser i landet, har det dess-

utom fortbildats massor av motorcyklister från Lycksele i norr till Lockarp i Skåne. Hur många, är det nog heller ingen som vet. Det har varit fantastiskt roligt att se hur utvecklingen har varit under åren.

Även om jag för många deltagare och funktionärer blivit förknippad med kurserna där, var jag alltså inte initiativtagare till körning på gokartbana. Men jag har försökt att utveckla och förvalta våra erfarenheter så gott jag har kunnat och ”tittat över horisonten”. Och jag hoppas givetvis att det fortsätter att spridas till ännu fler platser och fler mc-åkare. För bortsett från att jag envisas med att tro att det är nyttigt, är det dessutom väldigt roligt.

Det här uppslaget tillägnar jag alla deltagare och funktionärer på gokartbanan på Rörken oavsett årtal. Tyvärr kunde inte alla finnas med på bild.

”Det Är Farligt Att Köra MC”

Det är klart att jag under årens lopp fått frågan om **VARFÖR** jag hellre kör motorcykel än bil. ”Det är ju så farligt. Man har ju läst alla svarta rubriker om mc-döden”. Som jag skrev tidigt, var ju inte min mamma så särskilt glad åt mitt intresse för motoriserade tvåhjulningar.

Vi motorcyklister brukar ofta prata om ”friheten”. Och visst är det så att, trots den utsatta position vi har i trafiken, känner åtminstone jag en större ”frihet” på motorcykeln. Men OM nån i trafiken gör fel eller missbedömer, har vi som motorcyklister alltid sämre förutsättningar, oavsett vem som gjorde felet eller missbedömningen. Det gör lika ont ändå.

När jag började åka mc, var det förstås väldigt många som gjorde det av rent ekonomiska skäl. Att köpa, tanka, försäkra och skatta motorcykel var mycket billigare än bil. Riktigt så är det kanske inte idag. I vår del av världen, har motorcykeln blivit ett fritidsredskap precis som snöskoter eller golfklubbor. Skillnaden är att vi vistas ute i ”den vanliga trafiken” på de villkor som gäller där.

Med ett stigande antal motorcyklister och en samtidigt stigande genomsnittsålder, kan vi konstatera att det är betydligt fler motorcyklister som avlider av helt andra skäl än trafikolyckor. De flesta av oss har lärt sig att anpassa hastighet och att kunna förutse risker som skulle kunna uppstå. Men tyvärr inte alla ännu...

Däremot är det svårare att förutse och åtgärda många sjukdomar och annat som kan drabba också oss som gillar motorcyklar. Då är vi ju människor i allmänhet. Man får ju inte oftare tex cancer för att man är ”motorcyklist”.

Under åren har jag varit på ett antal begravningar av mc-kompisar. Men ytterst få har varit relaterade till deras mc-åkande. Hur ska man tolka det? Det är farligare att leva än att åka motorcykel - man kan dö

När det gäller trafikolyckor, kommer jag att fortsätta med att ge motorcyklister tips och råd på vägen för att deras mc-åkande ska bli så trevligt och säkert som de tänkt sig. Så gott jag kan och förmår.

När det gäller andra sjukdomsorsaker, kan jag bara önska att alla mina medmänniskor kan hjälpa till att stödja forskning om hjärn/hjärtsjukdomar, cancer och annat som drabbat mina vänner.

Jag vill ändå slå ett extra slag för den kommande generationen. Östra Aros MCK stöder Barncancerfonden genom sitt samarbete med Ride of Hope och andra insamlingar. Ge ett bidrag så kanske vi minskar antalet drabbade barn och deras familjer.

Roger Söderbom, motorcyklist

